

Maade spørger om: Hvad siger Entreprenøren i Maribo og de Arbejdere, han har Overenskomst med?

Det ærede Medlem bebudede, at Kommunalbestyrelsernes og Arbejdsudvalgets Afgørelse af Klager over saadanne Arbejder vilde tage meget lang Tid. Jeg tror, det ærede Medlem kan være ganske rolig i saa Henseende. Da saadanne Arbejder iværksættes paa Initiativ af Kommunerne med Godkendelse af Amsudvalgene og efter Forhandling med Lodsejerne samt sikkert ogsaa i udstrakt Grad efter Forhandling med de vedkommende Arbejdere, vil man aabenbart med det samme i Kommunalbestyrelserne træffe Afgørelse af Spørgsmaal, som rejses fra enkelte Arbejders Side angaaende de Vilkaar, paa hvilke Arbejdet skal udføres. Jeg nærer ikke Tvivl om, at det vil ske i selv samme Øjeblik som eller umiddelbart efter, at der er truffet Beslutning om Arbejdets Iværksættelse, og det ærede Medlem, som selv er Medlem af Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg, hvad der ogsaa gælder det ærede 4de Medlem for 6te Kreds, vil jo kunne lægge sin Indflydelse i Vægtskaalen, ligesom jeg vil lægge min i Vægtskaalen, til Fordel for, at Klager, som i disse Sager maatte indkomme til Arbejdsudvalget, faar en ekstraordinær hurtig Behandling. Hvis det ærede Medlem ikke har andet at indvende, haaber jeg, han vil være beroliget; i saa Henseende skal der blive gjort, hvad gøres kan, og jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem virkelig skulde mene, at der nu skal etableres Strejke indenfor Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg. Jeg kan ikke ret vel tænke mig, at det ærede Medlem skulde have til Hensigt at føre sin Opfattelse af disse Spørgsmaal ind i Arbejdsudvalget paa en saadan Maade, at han sprænger dette, men jeg siger til det ærede Medlem, at skulde han nære saadanne træske Hensigter, og skulde han virkelig faa Magt, som han har Agt, nu vel, saa har man vel staaet overfor større Kalamitet før i Livet; saa maa man se at finde Veje til at hjælpe sig uden det ærede Medlem, og saadanne Veje haaber jeg ogsaa kan findes.

Jeg tror, det ærede Medlem skulde tale saa sagte om, hvorledes Fagforeningerne vil stille sig overfor Arbejdere, som i den Nødstilstand, hvori vi lever, overhovedet ikke vil paatage sig Arbejde, for hvilket der ikke ydes overenskomstmæssig Løn. Det ærede Medlem bør være forsigtig med sin Agitation i saa Henseende, thi fik han Held med sig, og fik det Parti, han her repræsenterer, Held med sig i saa Henseende, saa turde den Opgave at støtte de

Hjem, der derved kom ud i øgede Vanskeligheder, maaske dog komme til at falde Fagforeningerne saare besværlig trods deres 400 000 Medlemmer; thi de Opgaver, som Arbejdsløshedskasserne med deres nøje Tilnytning til Fagforeningerne hidtil har skullet løse, ved det ærede Medlem, at de ikke har været i Stand til at løse, endskønt der fra Arbejdernes Side bringes saare anerkendelsesværdige og betydelige Ekstraofre, for at man kan blive i Stand til saa vidt som muligt at imødegaa Vanskelighederne. Jeg tror derfor, at det overfor et Forslag af en saa neutral Karakter som dette vil være det klogeste at anslaa andre Toner end dem, det ærede Medlem har været inde paa her. Jeg tror, vi staa os ved alle efter Evne at bidrage til at trække Forholdene saaledes i Lave, at de flest mulige kan blive beskæftiget ved det mest mulige og det mest muligt produktive Arbejde.

Carl F. Madsen: Den højtærede Minister udtalte, at jeg burde tale sagte, og henviste til Arbejdsløshedskasserne og den Nytte, Arbejderne har haft af disse. Jeg skal dertil sige, at Arbejderne jo yder deres Bidrag til Arbejdsløshedskasserne; i Aar vil de antagelig komme til at yde en 20 Mill. Kr. til dem, men vi kommer jo under den næste Sag paa Dagsordenen ind paa hele Spørgsmaalet om Arbejdsløshedskasserne. Jeg synes ikke, at den Maade, hvorpaa man fra Regeringspartiernes Side har stillet sig overfor Arbejdsløshedskasserne trods de betydelige Bidrag, som de enkelte arbejdende Medlemmer yder til deres daarligt stillede Kammerater, er en saadan, at man just har Grund til at sige Regeringspartierne Tak derfor, men det kommer vi, som sagt, ind paa under den næste Sags Behandling; jeg faar Lejlighed til ogsaa dér at gøre nogle Bemærkninger, antager jeg, og skal derfor ikke paa det nærværende Tidspunkt opholde mig mere ved Ministerens Udtalelser.

Naar jeg før talte om, at jeg ikke vil være Medlem af et Udvalg, der skal optræde som Voldgiftsdomstol og udføre en Art tvungen Voldgift, ved jeg ikke, om deri ligger, at jeg vil sprænge Udvalget. Tilbage bliver jo baade Regeringsrepræsentanterne og Arbejdsgivernes Repræsentanter og andre; de kan jo saa udføre det Stykke Arbejde, som de er sat til i Henhold til Loven. Om vi vil være med eller ikke vil være med, vil altsaa Tiden vise; jeg tror i hvert Tilfælde ikke, jeg vil være med dertil.